A°. 1859. N°. 171.

WOENSDAG 20 JULIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat het door den Heer Commissaris des Konings in de provincie Utrecht executoir verklaarde Kohier van het patentregt voor de gemeente Abstede of Wijk I. dienst 1859/60, aan den heer Ontvanger der Directe Belastingen, eerste Afdeeling, Kantoor houdende aan het *St. Pieterskerkhof*, is ter hand gesteld, aan wie ieder verpligt is zijnen aanslag, op den bij de wet bepaalden voet, te voldoen.

Gedaan en op de gewone plaatsen aangeplakt te Utrecht den 18 Julij 1859.

De Burgemeester voornoemd,
N. P. J. KIEN.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht,

Gelet op het daartoe gedaan verzoek van Heeren bestuurders van het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen te Utrecht;

Brengen hiermede ter kennis der belanghebbenden, dat de door voormelde bestuurders opgemaakte rekening wegens hun gehouden beheer over den jare 1858/59 op werkdagen van Woensdag 20 Julij 1859 tot en met Donderdag den 28 Julij 1859, van de morgens 10 tot des namiddags 2 uur; ter stads Secretarie voor de aandeelhouders in de geldleening, aangegaan tot oprigting van genoemd gebouw, ter inzage zal voorliggen; wordende die aandeelhouders uitgenoodigd om op Zaturdag den 30 Julij 1859 des namiddags ten 2 ure bijeen te komen, in een der lokale van het stadhuis, ten einde over te gaan, tot het kiezen van eenen nieuwen bestuurder, in de plaats van den Heer *H. A. van den Wall Bake*, die overeenkomstig den rooster van aftreding in 1859 aftreedt.

Utrecht, 19 Julij 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd
N. P. J. KIEN,
Ter ordonnantie van dezelven
H. G. RÖMER.

UTRECHT Woensdag 20 Julij.

Onze Spoorwegbelangen en onze regering.

Weldra zullen onze spoorwegaangelegenheden weder de algemeene aandacht gaan wekken, en zekerlijk had men niet kunnen verwachten, dat, als die weder, na zooveel horten en stooten ter tafel zouden komen, ze dat in zoo gelukkige omstandigheden zouden doen. Waren toch de diskussiën in onze 2e Kamer gevoerd, terwijl het kanon nog in Italië bulderde, en men van alle zijden in Europa vrees moest koesteren voor eene mogelijke en jammerlijke uitbreiding des oorlogs, — waarvan men dan niet had kunnen berekenen, welken omvang die nemen zou, — zekerlijk had men de beraadslaging nog met belangstelling gevolgd, die de vertegenwoordiging met warmte zou hebben gevoerd. Maar het ware toch meer dan denkelijk geweest, dat de beraadslagingen weinig goede gevolgen zouden gehad hebben, en dat de best overwogen besluiten onzer Staten Generaal afgestuit zouden zijn op de bijzonderlijk ongunstige tijdsomstandigheden.

Thans is dit anders, en de levendige beraadslagingen, die men weldra in onze Tweede Kamer heeft te wachten, hebben alle kans dadelijk vruchten te zullen dragen. Het is daarom nu tijd, onze spoorwegbelangen nogmaals te bespreken, hoeveel malen dit ook reeds geschied zij, en daarmede de houding onzer regering in vergelijking te brengen.

Letten wij dan op onze *spoorwegbelangen* in de eerste plaats, dan komen deze gewigtige vragen op nieuw ter sprake: hebben wij spoorwegen noodig, zoo ja, waartoe, en welke zijn de lijnen, die het doel kunnen bereiken, dat Nederland zich met zijne spoorwegen voorstelt? We zullen die vragen in korte woorden trachten te beantwoorden.

Dat wij spoorwegen in sommige deelen des lands behoeven, wie ontkent dat meer? Wij voor ons lijden in 't geheel niet aan de spoorwegmanie: wij gelooven niet, dat de spoorwegen aan 't Vaderland de welvaart zullen schenken, en dat ze als met een tooverslag de krachten zullen doen ontwaken, die ten onzent nog in zoo slapenden toestand verkeeren. Alleen als de welwillendheid onzer kapitalisten zich op den duur vereenigt met de volharding, den ijver en de bekwaamheid onzer nijverheidsmannen, dan kan men op eene ontwikkeling onzer nationale krachten rekenen. maar dan ook behoeft men die snellere gemeenschapswegen, die eene behoefte zijn geworden, hoeveel schoone wegen en kanalen we reeds bezitten. Wij behoeven die nog meer misschien voor onze handels- dan voor onze fabrieksnijverheid. De laatste toch zal voortdurend met moeijelijkheden te kampen hebben, die door volharding, ijver en bekwaamheid niet altijd zijn uit den weg te ruimen, waarom dan ook slechts enkele fabriekmatige inrigtingen hier te lande zullen kunnen bloeijen, als men niet door bescherming een kunstmatigen bloei wil schragen: een stelsel, dat gelukkig hier te lande weinig mogelijkheid heeft. Onze handel daarentegen, die de hartader van ons volksbestaan blijft, behoeft zoowel voor het binnen- als voor 't buitenland die ijzeren banen, die geheel Europa doorkruisen, en waaraan die landen, die ze 't spoedigst daarstelden, zoo groote ontwikkeling te danken hebben. De staat van zaken is reeds *zóó*, dat Nederland goede aansluitingen met het buitenland niet noodig heeft tot verdere ontwikkeling, maar tot zelfbehoud, om weldra niet geheel afgesloten te worden van 't groot Europeesch verkeer, en om niet geheel te verliezen, wat het nog door gelukkige omstandigheden heeft kunnen behouden.

In de *eerste plaats* komen dus de groote aansluitingen met het buitenland voor ons te pas, in de *tweede plaats* roepen de binnenlandsche belangen. Intusschen is het van hoog gewigt, dat men bij die aansluiting met het buitenland trachte, die zoo in te rigten, dat zooveel mogelijk alle deelen des lands daarvan kunnen profiteren. Wil men dat, dan dient men geene afzonderlijke lijnen te laten daarstellen, maar moet men naar een groot beredeneerd plan te werk gaan, dat men bij ons in twee of drie onderdeelen kan splitsen (om niet te veel te gelijk te omvatten), maar dat toch in zijn geheel moet blijven.

Wil men zulk een algemeen plan, dan is het steeds als noodig erkend, dat men van een centraalpunt uitga, en dat van daar de stralen in de verschillende rigtingen worden uitgespreid. Voor zulk een centraal punt is Utrecht als van zelf aangegeven. Van uit Utrecht zouden dan ook de lijnen naar het Noorden en het Zuiden moeten gaan, gelijk die reeds van daar naar het Oosten en Westen des lands loopen.

Acht men evenwel zulk een centraal punt niet noodig, dan is het toch onwedersprekelijk, dat men *die* rigting aan de groote spoorweglijnen moet geven, die voor 't grootste deel des lands van nut kan zijn. En dan voorzeker zal ieder het eene dwaasheid noemen, om niet erger te zeggen, dat men twee uiterste punten neemt, om de groote lijnen naar het Noorden en het Zuiden aan de bestaande groote centraallijn te verbinden, het eene *dwaasheid* noemen, dat men, op de Oostelijke grenzen te Arnhem de Noorderbaan aanhecht en op de Westelijke grens te Rotterdam de Zuiderlijn. Men verlangt dan, dat men steeds de twee lijnen van den hoek zal maken, in plaats van den kortsten en meest regten weg te kiezen, om de beide punten te verbinden.

Het is dus onomstootelijk waar, dat men, om ons land met Noord-Duitschland te verbinden, ons niet eerst naar de Duitsche grenzen moet voeren, om dan verder langs die grenzen bijna in regte lijn opwaarts te gaan, maar dat men voor ons land in 't algemeen en voor Rotterdam en Amsterdam in 't bijzonder den weg naar Noord-Duitschland in eene schuine rigting van Utrecht langs Amersfoort moet kiezen. —

En behoeft men ook eene aansluiting in Zuidelijke rigting, kan dan de redenering wel anders zijn, en is 't niet duidelijk, dat men niet op nieuw personen en goederen naar een uithoek moet voeren, om die dan zoo langs een omweg in deze Zuidelijke rigting te brengen, maar dat men om eene ware aansluiting voor 't *geheele* land met het Zuiden te verkrijgen, een punt moet kiezen, dat niet voor twee steden 't verkieslijkst is, maar voor 't geheele land bijna? De aansluiting van den Noorderspoorweg te Arnhem en van den Zuiderspoorweg te Rotterdam is dus eene *dwaasheid*, zoo niet VEEL ERGER, vooral wanneer die zal geschieden onder den waarborg van den Staat, en dus de geheele burgerij regt heeft van de lijnen te genieten en niet een paar *IJssel-* of een paar *Maassteden! !*

En toch, helaas, de Regering ondersteunt die beide verwerpelijke lijnen niet alleen met alle kracht, maar onze Tweede Kamer dreigt voor de onbegrijpelijke volharding van onze Hooge Regering op dit punt te zwichten, en zal welligt, om toch spoorwegen te krijgen, de lijnen wel niet *goedkeuren*, maar toch *aannemen*, die zij herhaaldelijk als de minst geschikte heeft erkend! Wat kan de regering tot zulk eene halstarrigheid drijven? Wat kan de reden zijn, dat onze regering alzoo het *bijzonder* belang stelt boven het *algemeen*. En wat staat daarbij aan de volksvertegenwoordiging te doen?

Wij bespreken dat nader.

— Nieuws is er weinig en de redeneringen bewegen zich dus nog al in een niet grooten cirkel: Wat zijn de vredesvoorwaarden, wat zullen ze voor Italië en Europa worden? Intusschen zou vooral de beantwoording der laatste vraag stof genoeg opleveren, om boekdeelen in plaats van dagbladkolommen te vullen. Maar waartoe ons daarin te verdiepen, nu er nog zooveel onzekers is omtrent die voorwaarden. *Le Siècle* zegt o. a., dat er eene bepaling in staat, die de vreugde van de Ultramontanen wel wat zal matigen als die bekend wordt. Maar buitendien zijn te Villafranca slechts beginselen gesteld, die eerst nog nader tusschen Frankrijk, Oostenrijk en Sardinië moeten worden uiteengezet; dit zal waarschijnlijk te Zurich geschieden.

Daarna zal er eene *konferentie* gehouden worden over de Ital. zaken. Uit Parijs wordt dit als stellig berigt. Trouwens het zou ons niet denkbaar voorkomen, dat het gebouw niet vredelievend zou worden opgetrokken, waarvan met zooveel opofferingen de grondslagen zijn gelegd, en welks voltooijing voor de rust van Europa steeds als een hoofdvereischte is beschouwd. Engeland, Pruissen en Rusland zullen mede willen werken tot het zoo mogelijk vestigen van een Italiaansch staten-verbond, dat wel is waar nog niet de verwachtingen van velen zal vervullen, maar dat toch eene schrede voorwaarts zal zijn tot verbetering van den toestand van Italië.

Uit Turijn berigt men, dat de Paus het voorzitterschap van den zaâm te stellen Bond heeft aanvaard. Vroeger was zijne weigering aangekondigd, even als die van Napels, om deel van den Bond uit te maken. — In Toskanen en verder Centraal Italië blijft de toestand moeijelijk. Frankrijk kan zijne troepen bij hun terugtogt den weg doen kiezen, dien het 't beste voor de tijdsomstandigheden rekent. Die weg zou dus ook wel door centraal Italië kunnen leiden; de opgewektheid der bevolking zou alsdan wel te beteugelen zijn; maar voor hoelang zou dat wezen? Moeten vreemde bajonnetten de wenschen der bevolking onderdrukken, eene uitbarsting moet later dan natuurlijk volgen, als die bajonnetten niet meer aanwezig zijn. En zoowel Franschen als Oostenrijkers moeten uit Italie, dat is de wensch van Europa geweest en dat is die zeker nog ten volle.

Het kabinet *Cavour* is thans definitief vervangen; *Lamarmora* en *Ratazzi* zijn de hoofdelementen van de nieuwe kombinatie, die hieronder voorkomt. Graaf *Cavour* blijft intusschen de man van Italië, of liever hij is dat meer dan immer. Hij heeft niet uit het Fransche Bondgenootschap zien geboren worden, wat hij had gehoopt. Dat verbond had hij trouwens slechts schoorvoetend aangenomen. Naauwelijks heeft hij moeten erkennen, dat de bijzondere Fransche belangen boven de Italiaansche moesten gesteld worden, of hij trekt zich terug. Men moet dat roemen. De Eng. *Economist*, die aan *Cavour* een uitvoerig artikel wijdt, zegt dan ook: "Wij willen, in de ure zijner tegenwoordige beproeving, onze welgemeende bewondering niet onthouden aan den grooten Staatsman, die zoo lang en met zooveel talent heeft gearbeid aan de bevrijding van Italië van de Oostenr. heerschappij, en die zijne verhevene betrekking heeft opgegeven, zoodra het bleek, dat Frankrijk deze zaak, in plaats van haar te ondersteunen, inderdaad in gevaar of ten verderve bragt."

Onder Parijs zal men omtrent Villafranca nog eenige bijzonderheden vinden, die zeker de belangstelling nog wel verdienen, ofschoon ze eenigermate van retrospektieven aard zijn.

De sinds gister ontvangen **telegrafiesche dépeches** laten wij hieronder volgen:

Turijn, Dingsdag. Volgens geloofwaardige geruchten zou de Paus het presidium der Ital. konfederatie aanvaarden.

Turijn, Dingsdag. Men verzekert, dat de voorloopige regering van Toskanen eene vergadering zal bijeenroepen ter vaststelling eener konstitutie.

Turijn, *Dingsdag.* De goeverneur van Lombardije heeft eene cirkulaire tot de dagbladen gerigt. Hij doet daarin een beroep op de gematigdheid, en waarschuwt dat hij de bladen zal doen schorsen of opheffen, die zich aanvallen veroorloven, waardoor de koning en zijn doorluchtige bondgenoot worden beleedigd.

Turijn, *Dingsdag.* Het nieuwe ministerie is zamengesteld uit: generaal *de la Marmora*, president en minister van oorlog; generaal *Dabormida*, buitenl. zaken; *Ratazzi*, binnenl. zaken; *Cytana*, financiën; markies *Montuelli*, openbare werken; *Miglotti*, justitie. Het ministerie van openbaar onderwijs is nog onbezet.

Parijs, *Dingsdag.* Keizer *Napoleon* heeft verordend, dat eene konferentie zal bijeenkomen ter definitieve regeling van de Italiaansche aangelegenheden. Het kongres zal gehouden worden in de eerste dagen van Augustus a. s.; de plaats waar, is nog niet bepaald.

Heden liep ter beurze het gerucht, dat de generaal *Lamarmora* tot president-minister van Sardinië zou benoemd zijn.

Onze Tweede Kamer heeft zich gister, te midden der behandeling van 't ontwerp van wet op de policie der spoorwegen bezig gehouden met de zaak der mobielverklaring van 't Limburgsch bondskontingent, en van de opgeroepen ligting van 1856 en 1857. Nu zoo onverwacht de vrede is geteekend, en nu de ontwapening in den vreemde met name in Zwitserland en Duitschland met zekeren spoed wordt ten uitvoer gebragt, schijnt het vooral voor onze regering pligt, niet langer dan hoog noodig is, de militaire maatregelen vol te houden, die alleen en dan nog met zeer geringe meerderheid door onze Kamer zijn goedgekeurd met het oog op de mogelijke uitbreiding van den oorlog. De oorlog is echter niet alleen niet buiten de eerst aangegeven grenzen getreden, maar heeft die vooraf gestelde grenzen zelfs in de verte niet bereikt. Nadat de magazijnen nu in allen opzigte zijn gevuld, en daartoe zonder bezwaar de noodige gelden aan de regering zijn verstrekt, en de vredetoestand, naar men hopen mag voor eenigen tijd, verzekerd mag heeten, is het duidelijk, dat de meer dadelijke maatregelen van wapening dienen te vervallen. Op de interpellatie dienaangaande gister in de Kamer gedaan, heeft de Regering dadelijk dit erkend. Er is reeds berigt, dat de kamptijd is verkort; op 't einde van Augustus zullen de manschappen der pas opgeroepen ligting, die kamperen moeten, huiswaarts keeren; tegen 't laatst van deze maand zullen reeds de anderen naar hunne haardsteden gezonden worden. Dit nu voldoende geacht worden.

Om evenwel den haastigen terugkeer der miliciens van de ligtingen 56 en 57 nader aan te dringen, heeft de Kamer met 39 tegen 13 stemmen eene motie van den heer *v. Hoëvell* aangenomen, waarin wordt verklaard, dat de Kamer het wenschelijk oordeelt, dat, in de tegenwoordige omstandigheden de pas opgeroepen miliciens van de ligting van 1856 en 1857 *ten spoedigste* huiswaarts gezonden worden.

(Gister hebben wij per telegraaf van deze Kamerzitting berigt ontvangen en des namiddags onzen lezers nog afzonderlijke mededeeling er van gegeven.)

— Z. M. heeft benoemd tot ridder der orde van den Ned. Leeuw, den baron *F. von Metzburg*, legatieraad in Oostenrijksche dienst en laatstelijk zaakgel. ad interim bij de Ned. regering; — tot burgem. der gem. Uithuizen *J. Rouaan.* — Voorts zijn de kweekel. bij 's rijks kweeks. voor mil. geneeskundigen; *C. J. van Stockum*, *A. M. Grondhout*, *M. S. T. Holtzapffel*, *F. J. C. Broers*, *A. Pannevis* en *B. H. Thomson* benoemd tot offic. van gez. 3. kl. bij de Kon. Nederl. marine.

— De graaf *van Bijlandt* is tot hofmaarschalk van Z. K. H. den prins *van Oranje* benoemd.

:— Naar men verneemt zal Z. M. de Koning, vergezeld van H. M. de Koningin moeder, zich dezer dagen naar Weimar begeven om er een rouwbezoek af te leggen. Na eenige dagen aldaar te hebben doorgebragt, zal Z. M. naar Wiesbaden vertrekken.

— Gewaagden wij gister van het waarschijnlijk vertrek van den graaf *van Chambord* naar Weenen, uit Arnhem wordt thans geschreven, dat Z. K. H. Bronbeek voor een korten tijd heeft verlaten, om een uitstapje te doen naar Zwitserland, ten einde aan de hertogin van Parma een bezoek te brengen. Men zegt, dat deze vorstin ook een bezoek zal brengen op Bronbeek.

— Uit Luxemburg meldt men, dat de heer *Eduard Thilges* benoemd is tot direkteur-generaal belast met het departement van binnenl. zaken en justitie, en dat de heer *Ulveking*, direkteur-generaal voor binnenl. zaken, thans definitief belast is met het departement van financiën. De keuze van eerstgenoemde vindt in Luxemburg veel bijval.

— [illegible]ering heeft geantwoord op het verslag der Tweede Kamer over de halfjaarlijksche begrooting voor het beheer in de gestichten Ommerschans en Veenhuizen, en het cijfer der begrooting thans gesteld op *f* 198,3[illegible].

:— Naar men verneemt is door het departement van Oorlog eene algemeene instruktie vastgesteld, betrekkelijk de troepen-vereeniging in de legerplaats bij Zeijst, welke aan de autoriteiten der gemelde troepen, die aldaar zullen kamperen, is bekend gemaakt, waarin voorkomt, dat 's morgens aan de troepen koffij met melk in plaats van jenever zal worden verstrekt. Soldaten, pelotons, ruiter en stukkenschool zal alleen geoefend worden, als daarvoor noodzakelijkheid bestaat; ook bataillons- eskadrons- en batterijschool slechts in zooverre men de zekerheid wil erlangen, dat hierin genoegzame vorderingen zijn gemaakt, om in regementen vereenigd of met meerdere batterijen te werken, om daarna tot de oefeningen brigades- en divisies-gewijze over te gaan. De inf. zal ook in de evolutie van linie worden geoefend, terwijl er ook naar den schijf zal geschoten worden en tirailleur- en voorpostendienst gedaan en bivouak zal worden betrokken.

:— Door het departement van oorlog zijn de chefs van de verschillende korpsen des legers aangeschreven, dat Z. M. goedgevonden heeft te bepalen om de bij KB. besluit van 24 Junij ll. onder de wapenen geroepen miliciens der ligting van 1856 en 1857, alsmede de miliciens van laatstgemelde ligting, die nog onder de wapenen waren, tot aanvulling der nog ontbrekende vrijwilligers (voor zoo ver zij geen deel nemen aan het aanstaande kamp te Zeyst of reeds in het kamp te Milligen mogten zijn) op den eersten Augustus aanstaande weder met groot verlof naar hunne haardsteden terug te zenden. De miliciens, die uit de legerplaats te Zeyst weder in hunne garnizoenen zullen zijn teruggekeerd, zullen alsdan even als de overigen, onmiddellijk met groot verlof huiswaaats vertrekken.

— Ll. Zaturdag is op de beurs te Amsterdam een adres, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gerigt, ter teekening aangeboden, waarin adressanten die Kamer verzoeken hare goedkeuring te onthouden aan het ontwerp van wet tot bekrachtiging van eenige artikelen der koncessie tot aanleg en exploitatie van den Noorderspoorweg, omdat Utrecht daarin niet, evenmin als bij de gekoncessioneerde Zuiderlijn, als centraal uitgangs- of verbindingspunt is aangenomen en daardoor, bij de aanneming van gemeld wetsontwerp, aan de hoofdstad des Rijks een gevoelige slag zou worden toegebragt.

— In [illegible] Synode [illegible] *van Hasselt*, pred. [illegible] pred. te Utrecht, *J. F. Weller*, pred. te Vreeswijk, en is daaruit gekozen ds. *S. F. van Hasselt*, pred. te Sneek.

— Zaturdag ll. vond te Amsterdam in het huis van bewaring eene eenvoudige doch treffende plegtigheid plaats. Het is bekend, hoe dit huis voor een deel in 1836 werd ingerigt tot eene afzonderlijke gevangenis voor jeugdige vrouwelijke gevangenen en opvoedelingen (de zoodanigen, die, ofschoon zonder oordeel des onderscheids gehandeld hebbende, evenwel niet aan hare ouders werden teruggegeven, maar volgens regterlijke beslissing in een verbeterhuis werden opgevoed.)

Die verbeterde inrigting voor jeugdige vrouwelijke gevangenen was men voornamelijk verschuldigd aan de bemoeijingen van het genootschap tot zedelijke verbetering van gevangenen. De lokaliteit liet altijd nog te wenschen over, en zoo besloot de regering tot overplaatsing naar elders, en wel naar Montfoort, waar het voormalige kasteel tot eene gevangenis werd ingerigt. Deze overplaatsing werd dien dag bewerkstelligd.

De kommissie van administratie over de gevangenissen vergaderde Zaturdag buitengewoon in de voormelde gevangenis, in tegenwoordigheid van afgevaardigden van het hoofd- en afdeelingsbestuur des genootschaps en de hoogere beambten der gevangenissen te dier stede.

De fungerende president, dr. *C. C. van Hees*, rigtte tot de vertrekkenden een ernstig woord; hij wees haar op de vele zorgen en bemoeijingen welke in haar wezenlijk belang, ook op deze plaats, waar zij hare straf voor korteren of langeren tijd ondergingen, aan haar waren besteed. Hij sprak daarna de afgevaardigden van het genootschap en de beambten van het huis op waardige wijze toe, inzonderheid den geneesheer, den cipier, den godsdienstonderwijzer *Brusing* en de bewaarster Mej. *v. d. Zel*, die met zooveel geduld en liefde, een groot deel van haar leven aan het toezigt der gevangenen gewijd had. Eene van de gevangenen sprak daarop een eenvoudig woord van dankbetuiging, terwijl allen blijkbaar getroffen waren over de vele zorgen, die aan haar, ook in den staat van gevangenschap, waren besteed.

---

*— Men meldt ons uit Deventer van 18 Julij: Zaturdag jl. zijn alhier aangekomen uit Limburg, de miliciens van de ligtingen 1856, 1857 en 1858.

De eerst aanwezende ingenieur alhier heeft gisteren order gekregen tot het onverwijld opzenden naar het kamp te Milligen, van eene menigte werktuig[en] bestemd tot het bouwen van keeten, enz.

Bij besluit van Z. M. is aan den heer *D. W. Or*[illegible] fortifikatie-opzigter 1. klasse alhier, de gouden me[dalje] wegens vijftig jarigen trouwen dienst toegekend; zijn wij wel ingelicht dan zal die den jubilaris op plegtige wijze worden uitgereikt.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 19 *Julij*, 1.47 El.; + AP. 8.42. Gev. 5[illegible]
De Rijnhoogte te Keulen den 19. Julij 7 voet 6 duim; 7 voet 4 duim Rijnlandsch.

239. Staats-Loterij.

Tweede Klasse. 2e Lijst.
No. 4950 *f* 1500.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gister heeft de heer *van Wintershoven* de regering geïnterpelleerd over de vraag, welke hare denkbeelden zijn omtrent het Limburgsche Bondskontingent, nu de omstandigheden veranderd zijn, overal de wapeningen ophouden, en bij den Duitschen Bond het voorstel aanhangig is, om het Bondsleger op den voet van vrede te brengen.

De Minister van Oorlog heeft daarop verklaard, dat zoodra de Bondsvergadering het besluit neemt, om het leger op voet van vrede te brengen, het Limburgsche Bondskontingent huiswaarts zal keeren. De Minister voegde er bij, dat de Regering plan heeft, om onze miliciens der ligtingen van 1856 en 1857, voor zoover zij niet kamperen, met 31 Julij, en voor zooverre die reeds kamperen, eene maand later huiswaarts te zenden.

De heer *van Wintershoven* bedankt den Min. voor de gegeven inlichtingen. Hij erkent dat, bij de tenuitvoerlegging der wet, de Regering alles gedaan heeft wat mogelijk was, om den last zoo min drukkend mogelijk te maken. Hij wenscht hier te konstateren, dat van het Limburgsch Bondskontingent, hoe onaangenaam die dienst ook is, niet een enkel man op den dag van het zamenkomen bij het appel heeft ontbroken.

De heer *Thorbecke* heeft nog op de magteloosheid van den Bond gewezen, en aangedrongen op zoo mogelijke losmaking van Limburg van den Bond.

Op het daartoe verkregen verlof heeft de heer *v. Hoëvell* zijne [illegible] dat de [illegible] 1856 en 1857 [illegible] huis [illegible] zijn [illegible] miliciens naar huis worden gezonden.

De heer *Thorbecke* zag geen kans op welke wijze onze manschappen ooit tot de vrijheid zouden kunnen komen, want vroeger moest men tot de oproeping besluiten uit hoofde van den oorlog, en nu achtte men hun zamenblijven noodig omdat er vrede was, en omdat uit dien vrede weder oorlog geboren kon worden. Hij meende dat op grond van de aangenomen ligtingenwet de miliciens niet langer in dienst konden worden gehouden.

De heer *v. Voorthuyzen* ondersteunde de voorgestelde orde van den dag, op grond dat de Regering zelve vroeger had verklaard, dat zij de miliciens huiswaarts zou zenden, zoodra de tijdsomstandigheden het gedoogen zouden.

De min. van oorlog gaf daarop te kennen, dat de noodzakelijkheid der oefening van de troepen de reg. noopte ¹/₄ der miliciens nog in 't kamp te houden; ³/₄ zou reeds in 't laatst dezer maand naar huis gaan. De oefening in een kamp noemde de minister dringend noodzakelijk.

De heer *Storm* gaf hierop te kennen, dat, nu de ligtingen er waren, eene oefening hoogst nuttig was. In Duitschland waren slechts enkele ligtingen naar huis gezonden.

De heer *Dullert* deelde de meening van den heer *v. Hoëvell.* In de Kamer was vroeger de wensch uitgedrukt, dat de reg. de ligtingen ter oefening 6 weken zou bijeenroepen, waartoe de grondwet magtigde; de regering wilde dat niet, maar verlangde eene oproeping om buitengewone omstandigheden. Nu die omstandigheden voorbij zijn, mogt men zich niet op ander terrein brengen, en de miliciens weder voor oefening houden.

De min. van oorlog erkennende, dat de buitengewone omstandigheden voorbij waren, bleef het niet onbillijk achten de miliciens nog eenige weken bijeen te houden.

De heer *van Hall* en de heer *v. d. Linden* nader het woord gevoerd hebbende, deed de heer *v. Hoëvell* de volgende motie van orde: *„de Kamer, van oordeel dat het wenschelijk is om in de tegenwoordige omstandigheden de miliciens der ligtingen van* 1856 *en* 1857 *ten spoedigste huiswaarts te doen keeren, gaat over tot de orde van den dag.”*

De min. *v. Oorlog* sprak tegen deze motie, ook al hadden de buitengewone omstandigheden opgehouden te bestaan. Nu de kosten van bijeenroeping waren gemaakt, achtte hij oefening raadzaam.

De heer *v. Hall* verwonderde er zich over, dat de minister zoo eenvoudig toegaf, dat de buitengewone omstandigheden opgehouden hadden te bestaan, ofschoon twee groote mogendheden zich aan *'t conceil Européen* onttrokken.

De min. van buitenland antwoordde hierop, dat er wel buitengewone omstandigheden bleven bestaan, maar niet die, welke aan de oproeping der miliciens grond had gegeven. De oorlog toch was geëindigd. Waar de hartstogten tot zoo groote hoogte zijn opgewonden geraakt, waar zoovele beloften zijn gegeven die niet zijn vervuld, daar kan men niet zeggen, dat de buitengewone omstandigheden zoo in allen deele hebben opgehouden te bestaan, dat wij in vredes toestand verkeeren, zoodat alle kansen voor verdere verwikkelingen verdwenen zijn. Spr. verklaarde echter het nut der motie niet in te zien, daar ieder wenschte de miliciens naar huis te doen keeren.

Nadat de heeren *Dirks*, *v. Nispen*, *Mackaij*, *de Bieberstein*, *Schimmelpenninck*, *Sander*, *v. Asch v. Wijck* en *de Brauw* nog in verschillenden zin, doch over dezelfde argumenten het woord hadden gevoerd, is de motie van den heer *v. Hoevell* aangenomen met 39 tegen 13 stemmen.

Tegen de heeren: *van Foreest*, *Storm van 's Gravesande*, *van Hall*, *Delprat*, *de Kempenaer*, *Hoekwater*, *Sander*, *Schimmelpenninck*, *van Heiden Reinestein*, *van Asch van Wijk*, *Godefroi*, *van Nispen van Sevenaer* en de Voorzitter.

De beraadslagingen over de policie-spoorwegwet hierop hervat zijnde is art. 3; ten aanzien van die ondernemers geldt 't geen bij art. 96 W. v. Kooph. is bepaald, aangenomen. Art. 4 is met eene wijziging en art. 5 door den heer *Thorbecke* veranderd aangenomen.

BERN, 15 Julij.

De Bondsraad heeft alle militaire maatregelen ingetrokken, door hem bevolen en in het werk gesteld, om Zwitserlands onzijdigheid in den Italiaanschen oorlog te doen eerbiedigen.

Ook heeft de raad de kwestie der kerkelijke afscheiding beslist der deelen van het Zwitsersch gebied die tot de Italiaansche bisdommen ressorteren; alle vreemde bisschoppelijke jurisdiktie in Zwitserland is opgeheven en de Bondsregering heeft in last ontvangen te dien opzigte de noodige maatregelen te nemen.

BERLIJN, 18 Julij.

[illegible]

[illegible] mogendheden [illegible] le[illegible] op [illegible] te stade, om de nieuwe verdragen te toetsen [illegible] te keuren. Het schijnt vooral daarin belang te stellen, om door eene bekrachtiging van het gesloten verdrag door de groote mogendheden eene eventueele herovering van Lombardijë hinderpalen in den weg te leggen.

Het grafschrift van den grooten *v. Humboldt* luidt als volgt:

„Da er alles umfaszt und erkannt, was in Licht
sich bewegt hier,
„Stieg er nun auch in die Nacht, weiter zu forschen, hinab."

De matigheidsbeweging blijft zich in Rusland onder de boeren steeds meer en meer uitbreiden. Alleen in het distrikt Korotoiaksk hebben 20000 boeren de matigheids- of liever afschaffingsbelofte gedaan. De brandewijnpachters zijn ten einde raad, daar al hunne pogingen om de boeren weêr aan den drank te brengen mislukken.

LONDEN, 19 Julij.

De *Times* zegt, dat het verdrag van Villafranca Oostenrijks onderdanen van 35,000,000 tot 50,000,000 vermeerderd heeft. Oostenrijk kan in den Bond, ter vernietiging van Sardinië's invloed, op de stemmen zijner satrapen in de hertogdommen rekenen, even als op die van Napels en Rome. Daarbij komt nog een ander voordeel, dat men nl. niet uit Napels, Rome en Venetië naar Sardinië zal kunnen vlugten. De Bond toch zal gewis gevormd worden naar het model van den Duitschen Bond, en elke staat zal zich dus verbinden, de anderen tegen elken aanval van buiten en alle onlusten van binnen te beschermen. „Overal schreeuwde men," zegt de *Times*, „laat de Italianen slechts hun eigen zaken schikken en ge kunt verzekerd zijn, dat er verbeteringen zullen plaats vinden. Dat nu kon men te Weenen vreezen, en om die vrees te verdrijven heeft *Napoleon*, de redder van Italië, de weldoener van Sardinië en de beschermer van Oostenrijk, het plan der oprigting van een Bond bedacht, waardoor elk vooruitzigt op oppositie en staatkundige verbeteringen den bodem wordt ingeslagen. Wij hebben steeds gezegd, dat een man als *Napoleon* slechts ééne politieke gedragslijn kan volgen. Hij kan slechts hen illusiën doen opvatten, die zich illusiën willen scheppen; door den vrede van Villafranca heeft hij de gematigd konstitutionele partij in Italië den nekslag toegebragt, en de lasteringen gelogenstraft van hen, die zeiden, dat zijn gedrag het gevolg was van de vrees voor de roode republikeinen."

Ook de *Morn. Post* is van oordeel dat Oostenrijk's invloed in de hertogdommen onverminderd zal herleven en in den Bond zich bovenmate zal doen gevoelen. Het blad ziet met het oog daarop niet in waarom men een Bond zal oprigten. Verder verheft het blad zich tegen de herstelling der hertogen, die het volk niet wil en niet vertrouwt, omdat zij slechts handlangers van Oostenrijk zijn en zullen blijven. Wijders keurt het blad de meer belangrijke positie af aan *Pius IX* gegeven, wijl zij gewis tot nog grootere botsingen tusschen zijn wereldrijk en geestelijk gezag zal aanleiding geven.

Te South Bend in Indiana op de Zuider Michigaulijn is een verschrikkelijk spoorweg-ongeluk gebeurd. Eene door den regen gezwollen beek buiten hare oevers getreden zijnde, had de waterstroom den reeds niet sterken spoorwegbrug beschadigd. Verscheidene treinen waren er echter ongedeerd overheen gegaan, toen zij eindelijk onder een expresstrein bezweek. Zeven en zestig lijken en 60 gekwetsten had men bij het afzenden van het berigt reeds te voorschijn gehaald.

— 19 *Julij*. Gec. $95^1/_4$; Peru $4^1/_2$ pCt. — 3 pCt. —; Venez. 5 pCt. $29^1/_4$; $2^1/_4$ pCt. 16; Port. 3 pCt. —; Sp. 3 pCt. $44^1/_2$; $1^1/_2$ pCt. $32^1/_2$.

PARIJS, 18 Julij.

De *Constitutionnel* verzekert, dat te Zurich een kongres zal gehouden worden, tot nadere regeling der vredespreliminairen.

De zege, zegt dit blad, over den vrede sprekende, is volkomen, want Italië wordt bevrijd, zonder dat de omwenteling wordt aangemoedigd, en Frankrijk wordt den roem van een schitterenden veldtogt verzekerd, terwijl het behoed wordt voor de gevaren van een algemeenen oorlog. *Napoleon* had met zijne gewone scherpzinnigheid ingezien dat hij òf aan de Mincio òf voor Weenen den vrede moest voorschrijven. (Voor zoo ver men weet is de vrede niet voorgeschreven). Het eerste heeft hij gedaan, omdat de oorlog anders eene uitbreiding had erlangd, in geene verhouding staande tot de in het spel zijnde belangen.

De *Revue des Deux Mondes* is van oordeel, dat, zoo de Ital. Bond voor Italië's vooruitgang dienstig zal zijn, hij eene ware vertegenwoordiging van den volksgeest, niet eene bloote vereeniging van vorsten zijn moet. Ware hij toch dit laatste, dan zou Oostenrijk op alle stemmen, behalve op die van Sardinië, kunnen rekenen, en dus in dien Bond [illegible] kenden [illegible] der [illegible] besluiten [illegible] den Bond heerschen. Om in den Bond den waren [illegible] volksgeest te doen doordringen, moeten de afzonderlijke regeringen de uitdrukking zijn van en voortkomen uit de verschillende traktiën van het Italiaansche volk.

Men schrijft van hier aan de *Kölnische Ztg.*: „Heden zijn er twee tijdingen van groot belang mede te deelen, welke de stemming der bevolking alhier, alsmede de wijze, waarop men die in de hoogste kringen beschouwt, karakteriseert. De *Moniteur* zal binnen zeer korten tijd een manifest van *Lodewijk Napoleon* aan het volk van Parijs uitvaardigen, waarbij de vrede toegelicht of — verontschuldigd zal worden. Ook zal daarin op eene aanstaande liberale rigting van het goevernement gezinspeeld worden. Ten tweede verneemt men met zekerheid, dat binnen kort (waarschijnlijk op Napoleonsdag) eene uitgebreide amnestie te verwachten is."

De *Siècle* deelt het volgende vrij raadselachtige artikel mede:

„De *Union* en de *Univers* zetten hunne aanvallen voort tegen den heer *de Cavour*, tegen de Fransche omwenteling, tegen allen, die gewenscht hadden dat de vredesvoorwaarden gunstiger waren geweest voor Italië. Wij hebben grond om te gelooven, dat de roijalisten en ultramontanen voorbarig zijn, en dat er welligt in het vredestraktaat de eene of andere klausule is, welke hunne geestdrift zal doen bekoelen."

De garde en een regement linie-infanterie hebben bevel gekregen, onverwijld naar Parijs terug te keeren. Dit regiment zal bestaan uit detachementen van alle korpsen die aan den oorlog hebben deel genomen en aldus bij den feestelijken intogt in de hoofdstad zullen vertegenwoordigd worden.

In het kamp van Châlons is ter gelegenheid van het sluiten van den vrede niet geillumineerd.

De *Augs. Z.*, welke steeds eenen oorlog van geheel Duitschland tegen Frankrijk gewild heeft en den jongst gesloten vrede zeer betreurt, meldt van goeder hand de volgende berigten te hebben: In de eerste dagen van Julij waren van de zijde van *Napoleon*, eerst indirekt door een schrijven van den maarschalk *Vaillant*, en vervolgens door de zending van den generaal *Fleury* aan keizer *Frans Jozef*, de eerste voorslagen tot het sluiten van eenen wapenstilstand gedaan, doch waren niet gunstig ontvangen geworden. Men verwachtte toen juist berigten uit Berlijn over den uitslag der zending van prins *Windischgrätz* betreffende eene laatste poging van Oostenrijk, ten einde Pruissen toch op eene beslissende wijze mogt optreden. Eenige dagen daarna werd te Verona met den telegraaf de tijding ontvangen, dat prins *Windischgrätz* te Berlijn volstrekt niets had kunnen verwinnen. *Napoleon*, die ook van zijnen kant uit, Berlijn van den staat van zaken onderrigt werd, vernieuwde thans door een regtstreeksch schrijven aan keizer *Frans Jozef* zijne voorslagen op nog dringender wijze, en eerst thans, nadat de volkomen zekerheid verkregen was, dat van Pruissen, en gevolgelijk ook van Duitschland, niets voor Oostenrijk meer te verwachten was — eerst thans vonden de voorslagen van *Napoleon* gehoor: spoedig kwam het tot eenen wapenstilstand, nadat alle voorwaarden, door Oostenrijk gesteld, waren aangenomen. Op uitnoodiging van *Napoleon* had den 11. Julij de persoonlijke bijeenkomst en het onderhoud der beide Keizers te Villafranca plaats, die aldra tot de onderteekening van den vrede leidden.

Van die zamenkomst wordt 't volgende gemeld: Des ochtends tegen 9 ure kwam *Napoleon III*, begeleid van maarschalk *Vaillant*, generaal-majoor van het leger, van generaal *Martimprey* en zijn bijzondere staf, te Vilanfranca, eene kleine stad, gelegen te halverwege tusschen Valleggio en Verona, in 1848 het hoofdkwartier van *Karel Albert*, en nu, ten gevolge van de wapenschorsing, tot onzijdig grondgebied verklaard. Het geleide bestond uit de honderdgardes en de guides in hunne prachtige uniformen. De keizer reed te paard, in korten jas en met de kepi op het hoofd als op den dag van het gevecht, den keizer van Oostenrijk te gemoet, die vertraagd was en dien hij op weinigen minuten van Vilafranca ontmoette. *Frans Jozef*, die zeer jong den troon beklommen heeft, is nu negen en twintig jaar oud. Hij is middelmatig van gestalte, tenger, en toont de duidelijkste type van het Oostenrijksche huis. Hij droeg bij de zamenkomst een ligtblaauwen jas, een generaalsschakot en was versierd met drie sterren. Tot zijn niet talrijk gevolg behoorden de maarschalk baron *von Hess*, en graaf *von Meusdorf Pouilly*, kavallerie-generaal, beide onderteekenaren van den wapenstilstand. Een detachement lijfwacht en Ulanen begeleidde den stoet.

Ten einde de gevoeligheid van een ongelukkigen vijand te sparen en de nadering van een drom nieuwsgierigen te beletten, had slechts een gering tal personen verlof verkregen de liniën te overschrijden. Eenige inwoners vormden eeniglijk het publiek, dat bij dit grootsche tooneel tegenwoordig was.

[illegible] stand elkander genaderd zijnde deden [illegible] de paarden stapvoets gaan en groetten [illegible] ijkertijd; toen zij vervolgens naast elkander [illegible] bood de keizer der Franschen de hand aan den Oostenrijkschen keizer, die buigende ze drukte.

Het gevolg van weerszijde naderde elkander en mengde zich. Toen stelde de Oostenrijksche lijfwacht zich aan het hoofd van den stoet, gevolgd door de honderd gardes, de ulanen en eindelijk de guides. In die volgorde reed men Villafranca binnen.

De gelaatstrekken van den keizer van Oostenrijk hadden een zweem van gedwongenheid. Hij scheen den blik van anderen veeleer te vermijden dan te lokken. Evenwel toonde hij in zijne houding en gebaren veel welwillendheid en achting jegens zijn gelukkigen bestrijder, doch zonder eenig teeken van nederigheid. *Napoleon III* was plegtig en vriendelijk, en scheen veel aandacht aan het begonnen gesprek te leenen. Overigens sloegen de beide keizers elkander oplettend gade.

Voor het huis van *Gandini Morelli*, n°. 322, in de groote straat gekomen, stegen de keizers van hunne paarden en naderde het portaal. *Napoleon III* wilde *Frans Jozef* beleefd den voorrang geven, maar deze trad buigend ter zijde, zoodat de keizer der Franschen het eerst binnentrad. Beide zonderden zich dadelijk van hun geleide af, dat buiten het huis bleef. Het was toen kwart over negen ure.

Maarschalk *Vaillant*, die vermoeid was, klom van zijn paard en verzocht een stoel, die hem uit het huis Gaudini gebragt werd. Er werden bijzondere gesprekken tusschen de personen van wederzijdsch geleide gevoerd, en, naar het voorbeeld van hun keizers, wedijverden Franschen en Oostenrijkers met elkander in beleefdheid.

Ten half elf ure verschenen de twee keizers arm aan arm voor de deur. Dit veroorzaakte onder de aanwezigen een soort van elektrieken schok, ieder brak het woord af, dat van zijn lippen wilde vloeijen, en rigtte zijn blik op die aangezigten, waarop, in zulk een kort tijdsverloop, zoo velerlei aandoeningen zich hadden moeten afwisselen. Men zag een zweem van glimlach op het aangezigt van beide keizers, die in de beste overeenstemming schenen te zijn. Nogmaals hielden zij een oogenblik stand, gaven elkander de hand, en zetten zich toen in den zadel. — Alvorens Villafranca binnen te rijden had de keizer van Oostenrijk den keizer der Franschen zijn huis aangeboden; toen bood *Napoleon* het zijne *Frans Jozef* aan en na deze laatste beleefdheid vertrokken de twee keizers, afscheid nemende, naar hunne hoofdkwartieren. — Kwart over 11 was de keizer te Valleggio terug.

Verder wordt omtrent de plaats waar de vrede werd geteekend gemeld:

„De muurversieringen der kleine zaal zijn vrij ordinair; zij stellen landschappen voor, die niet het minste spoor van waarheid hebben, en de draperiën zijn zeer smakeloos. In de zaal staan twee sopha's, en stoelen in menigte. De kleur der meubelstoffen is groen. Midden in het vertrek staat eene vierkante tafel, die met een groen laken bedekt is. Op deze tafel stond eene vaas met versch geplukte bloemen. Hier, aan deze tafel, voor dezen bloemruiker hebben *Napoleon III* en *Frans Jozef* zich ongeveer een uur lang afgezonderd. Niemand woonde dit onderhoud bij, en behalve de beide monarchen weet niemand wat er gesproken werd; tijdens den geheelen duur der konferentie heerschte rondom eene plegtige stilte. Ik bevond mij gedurende dien tijd op de markt van Villafranca, van waar ik het huis Gaudini, dat door de eskortes bezet was, kon zien. Geen geluid werd vernomen; alle gesprekken waren afgebroken, en er heerschte eene spanning, die ik mijn geheele leven niet zal vergeten. Toen de beide monarchen uit de kleine zaal traden, zagen *Napoleon III* en *Frans Jozef* er zeer tevreden uit, en laatstgenoemde rigtte tot den staf des Keizers eenige woorden, waarbij hij zijne bewondering over de houding onzer troepen te kennen gaf. Z. M. reikte ook den maarschalk *Vaillant*, den generaal *Martimprey* en den generaal *Fleury* de hand."

Binnen kort zullen al de kleine schouwburgen van den Boulevard du Temple gesloopt worden, en reeds is er sprake van den herbouw van enkele in de omstreken van de Place du Châtelet; daartoe zouden behooren het Théâtre Lyrique, de Cirque en de Gaîté.

Sedert een paar dagen is hier sprake van zekere agitatie in Kabijlië; een Arabisch opperhoofd moet drie of vier duizend man om zich vereenigd hebben waarmede hij wanordelijkheden in Constantine bedrijft.

— 19 *Julij*. Rente op tijd 3 pCt. —,—; Fr.-Oost. Spw. 560,—; Sp. 1 1/2 pCt. 41; 3 pCt. 31 1/4.

ADVERTENTIEN.

KENNISGEVING.

*** Watergraaf en Heemraden der BILTSCHE en ZEYSTER GRIFTEN doen te weten, dat de KOPPELSLUIS uit hoofde der aanstaande werkzaamheden van vernieuwing, gedurende **vier weken**, te rekenen van af Maandag 1. Augustus aanstaande, voor de doorvaart zal gesloten zijn.

Zeyst 20 Julij 1859.

Namens Watergraaf en Heemraden voornoemd
W. K. HUYDECOPER,
Kamerаar.

*** Bevallen van een' *ZOON*, Vrouwe L. W. ROIJEN, geb. HOLTHUIJSEN.

Vreeswijk, 18 Julij 1859.

Eenige kennisgeving.

*** Na langdurig lijden ontsliep heden, in de hope des beteren levens, tot onze diepe droefheid, onze dierbare Moeder en Behuwd-Moeder ANNE BORNET, weduwe van JACOBUS MILLIES, in den ouderdom van 82 jaren.

Utrecht, 17 Julij 1859. Uit aller naam,
Eenige kennisgeving. H. C. MILLIES.

Op verlangen van de overledene, zullen geen uiterlijke teekenen van rouw worden aangenomen.

HAAGSCHE KOFFIJHUIS.

*** **Matinée** en **Soirée** gedurende de Kermis, met medewerking van den vermaarden Komiek COUTEM van Parijs.

F. C. BAKKER.

Utrechtsche Schouwburg.

*** Met toestemming van het Hoofd van het Plaatselijk Bestuur.

HEDEN WOENSDAG 20 Julij 1859,

zullen de vereenigde Tooneelisten onder directie van

J. EDUARD DE VRIES,

de eer hebben op te voeren:

ZEKER LAATSTE VOORSTELLING VAN

URIËLLE,

OF

VROUW, DEMON EN PAGIE

Groot Toover-Blijspel in 4 bedrijven en 7 tafereelen, met Zang en Dans, door de Corijphéën en het Korps de Ballet. Nieuwe Decoratiën en Machineriën.

1. T. Het Spel.	5. T. De Palankijn.
2. „ Beëlzebub en Uriëlle.	6. „ Het verbond met Beëlzebub door liefde verbroken.
3. „ De Betooverde Hoed.	
4. „ De Bruidsverwisseling.	6. T. De verheerlijking.

Om de uitgebreidheid der voorstelling geen nastuk.

De Pausering na het Vijfde Tafereel.

Aanvang ten **Acht** *ure precies.*

PRIJZEN DER PLAATSEN: Boven Loge ƒ 2.—. Beneden Loge ƒ 1.50. Parquet ƒ 1.30. 1e Amphithéater ƒ 1.20. Parterre ƒ 1.—. 2e Amphithéater ƒ 0.65. Galerij ƒ 0.40.

HH. Militairen in uniform op alle rangen half geld.

De plaatsen kunnen dagelijks besproken worden aan den Schouwburg van 11—3 ure.

Verwacht op **morgen Donderdag**

DE DIAMANT des GEESTENKONINGS,

Toover Melodrama in acht tafereelen, naar het Hoogduitsch door F. H. GREB, versierd met geheel nieuwe Decoratien, geschilderd door en onder opzigt van J. EDUARD DE VRIES, Muziek van JOH. COENEN, Orchestmeester, geregeld door den Regisseur J. W. HAMMECHER.

*** Op Vrijdag den 22. Julij 1859, des namiddags ten 2 ure, zal aan het VENDUHUIS AAN DE MARIAPLAATS te Utrecht publiek worden verkocht: Een perceel HAVER, groot ruim 70 Nederl. Roeden, staande op de *Drilweide*, aan den Blaauwkapelschen weg, nabij Utrecht.

Veiling van Boomvruchten,

*** te Jutphaas, in het Brughuis, op Dingsdag 9 Augustus 1859, 's namiddags ten 4 ure, door den Notaris DE BALBIAN VAN DOORN.

TE KOOP:

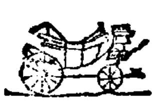

*** Een AMERICAINE, een PHAETHON en een TENTWAGEN, voor zes personen; te bevragen bij S. VAN DE BILT Comp., buiten de Wittevrouwenbarrière te Utrecht.

Wagenmakers-, Smids- en Schildersknechts kunnen bij bovengenoemde geplaatst worden. Brieven franco.

FINALE UITVERKOOP beneden Fabrieksprijs

van het van ouds gerenommeerde Magazijn van

LINNENS en TAFELGOED

van J. N. SALOMONS EN ZOON te *Amsterdam*.

*** Ingevolge vroegere annoncen, gemelde Artikelen geheel kwitecrende, zullen wij de nog voorhanden **Goederen 50** pCt. beneden Fabrieksprijs **uitverkoopen** en guaranderen wij, als vroeger voor derzelver soliditeit, als zijnde zuiver garen en van ouderwetsche kwaliteiten; wij bieden derhalve deugdzame Goederen voor weinig geld aan. Onzen voorraad bestaat in Damasten en andere Servetten, Tafellakens, Tafelgarnituren, ongebleekte Ontbijt- en Buffetlakens. Gebleekte Ontbijt-, Dessert, Blad-, Buffet-Collation, Toilet en Reunie Lakens, Dessert Servetten, Handdoeken, Theedoeken, Vingerdoeken, Linnen Zakdoeken, 4/4, 5/4, 6/4 en 12/4 Linnens en meer andere Artikelen voor huishoudelijk gebruik.

Ons Magazijn is alhier voor den tijd van 14 dagen geplaatst in den **Gouden Leeuw**, op het Oud Kerkhof en is dagelijks geopend van af Woensdag 20 Julij, van 's morgens 9 tot 's avonds 8 uur.

Voor Kerkgenootschappen, Logementen en Restauratiën, hebben wij nog eene partij enkele **Tafellakens.**

*** Op een druk Kantoor **verlangt** men spoedig, een vlug en fatsoenlijk JONG MENSCH beneden de 20 jaren; net schrift en exact rekenen zijn hoofdvereischten. Reflecterende adressere zich franco onder lett. V. M. Bureau dezer Courant.

*** Bij de ondergeteekenden zijn te bekomen, **Snijboonenmolens**, in *huur* en in *koop*.

F. C. L. GEZEL,	J. C. GEZEL,
Mr. Smid, Predikheerenstraat.	Mr. Smid, achter 't Weistraat.

FABRIEK VAN PARAPLUIËN EN PARASOLS.

*** De ondergeteekenden hebben de eer aan 't geacht publiek der stad bekend te maken, dat zij weder ontvangen hebben een groot assortiment **Parapluiën, Wandelstokken**, alle soorten van **Parasols en-tout-cas**, in alle kleuren en kwaliteiten. Daar het jaargetijde reeds zoo ver is gevorderd zullen zij hunnen voorraad tegen **zeer verlaagde prijzen** verkoopen; de personen, die hen derhalve met een bezoek willen vereeren en hun vertrouwen willen schenken, zullen ondervinden, dat zij in allen opzigte met de meeste naauwkeurigheid en op de meest billijke wijze zullen worden bediend.

Utrecht, 20 Julij 1859. P. YRONDY & Co.

Oude Gracht tegen over den winkel van *Sinkel* let. D. no. 39.

*** **Men verlangt** tegen November eene LINNENMEID, genegen om den winter in Zeeland door te brengen. Adres franco onder letter L. bij J. W. EVERSZ, Boekverkooper te Zeyst.

*** Bij J. LEENARTS zijn thans te bekomen, **TRANSPIRANT-MANSHOEDEN** deze zijn van een geheel nieuwe vinding, zijn zeer luchtig en ligt op het hoofd en tevens gekleed.

Wijders zijn bij hem ook nog voorhanden, een ruime sortering van de *fijnste kwaliteit* **PANAMA HOEDEN**, exquise **Flambards**, **Zijden Reispetten** enz.; alles tot zeer billijke prijzen.

NED. RHIJNSPOORWEG.

EXTRA TREIN VOOR DEN WERKENDEN STAND,
Donderdag, 21 Julij e. k.

*** Ter vermijding van oponthoud bij grooten toevloed van reizigers voor bovengemelden trein, worden allen beleefdelijk uitgenoodigd zich *daags te voren* van kaartjes te willen voorzien, opdat in tijde kunne worden zorg gedragen voor het benoodigd aantal wagens.

Amsterdam, 19 Julij 1859. DE DIRECTIE.

*** Van al de middelen die bereid zijn om den groei van het hoofdhaar bevordelijk te zijn, staat de

Oud-Cartagena's Berg-Plantenolie,

wat haar deugdelijkheid betreft, boven aan. Door het gebruik dezer olie is men stellig onfeilbaar verzekert, dat het uitvallen van het haar ophoudt en dit zijne natuurlijke kleur behoudt.

De Ontdekker van dit krachtig werkend middel, heeft lang en met de meeste nauwkeurigheid, de geneeskracht en de heilzame eigenschappen der planten van Oud-Carthagena, in Spanje onderzocht en door een allergelukkigste vereeniging van hare hoofdbestanddeelen, verkreeg hij een zamenstelling die zijne verwachting verwezenlijkt en die der gebruikers overtroffen heeft. Daarbij heeft men zorg gedragen, de metaalzouten die zoo vaak schadelijke uitwerkselen hebben er uit te houden, en zoodoende een haarmiddel verkregen, hetwelk men onvergelijkelijk noemen mag tegen kaal- en grijs worden.

De prijs per flakon is 60 Cts.

Eenig hoofd-depot voor Nederland bij A. BREETVELT Az. te Delft, tot wien men zich alleen te wenden heeft, om het depôt te verkrijgen, in plaatsen waar zulks nog niet gevestigd is. Verder nog te bekomen bij:

A. J. v. d. Berkhoff, Utrecht.	L. Sakkers, Vianen.
M. J. C. Ham, idem.	Gebr. v. Dijk, Soest.
Philip Meijer, Amersfoort.	Gebr. v. Dijk; Baarn.

In alle niet genoemde plaatsen der provincie Utrecht worden Dépôthouders gevraagd. Adres franco aan het Hoofd-Dépôt te Delft.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg*.)

Julij.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d.Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
			N. a						
19	2	wzw.	2.0	759.70	85.6	+ 13.3	0.67	0.	Ligt bewolkt.
	10	nw.	0.0	61.74	69.1	+ 7.2	0.94	0.	Idem. (*)
20	8	ozo.	0.0	62.42	77.4	+ 9.2	0.78	6.3	Idem.

Den 19. vielen er 's morgens enkele regendroppen.
(*) Weerlicht en 's nachts onweder met eenige hagelsteenen ter grootte van erwten.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 19 Julij 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	2 1/2	pCt.	64 1/4	64 9/16	64 1/4
dito dito	3	„	76 3/4	76 [illegible]	
dito dito	4	„	97 [illegible]	97 13/16	
Amortisatie-Sijndikaat	3 1/2	„	95 1/4		
Handelmaatschappij.	4 1/2	„	128	128 1/2	
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild*	2 1/2	pCt.	52 1/2		
SPANJE.					
Obligatien	1 3/4	pCt.	31 5/8	31 3/4	31 5/8
Obligatien	3	„	43 1/2		
Binnenl. Schuld	3	„	41 1/16	41 1/4	41 3/16
Amortisable			9 3/4		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	44 [illegible]	45 1/8	44 1/8
dito 1856/57	3	„	43 1/2	44	43 5/8
dito uitgestelde			30		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	104 5/8	104 3/4	104 5/8
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	102 1/2		
Certifikaten 1840	4	„	86	86 1/4	86
Cert. bij *Stieglitz*	4	„	86	86 1/2	86 1/8
dito 5e Serie	5	„	95		
dito 1855 6e Serie	5	„	100 1/4	101	100 3/4
dito Adm. te Londen	4 1/2	„	96 /4		
Certifik. van Assign.	6	„	66 1/8		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			155		
Obligatiën	4	pCt.	80		
PRUISSEN.					
Obligatiën	5	„	99 7/8	100	
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en Co.*	5	pCt.	69		
Oblig. Metaliek	5	pCt.	58 1/2	59 1/2	58 11/16
Oblig. Rente Am.	5	„	75	75 1/2	75
dito dito Nat. 1854.	5	„	62 1/4	63 1/8	63 1/16
dito dito	2 1/2	„	30 7/8	31 1/4	31
AMERIKA.					
Ecuad. Oblig. 1855.	1	„	15 1/2	15 7/8	
Venez. Oblig.	3	„	27 5/8	27 7/8	
Grenada, Oblig.	3 1/4	„	16 9/16	16 11/16	
Mexiko, Obl.	3	„	18 7/16	18 1/2	
N.-Am. Illin. Obl. C. B.	7	„	81 1/2		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.